

[Ritta Ahm.]

er ikke til stede, hvorfor jeg skal begrænse mig til at anbefale lovforslaget til vedtagelse uændret.

Ændringsforslagene fra det radikale venstre og fremskridtspartiet må vi afvise.

Jørgen Jensen (DKP):

At dømme efter hr. Ingomar Petersens udtalelse heroppe, så er det utroligt, så uvidende man kan være om, hvad socialisme er; men lad det ligge. Skal vi ikke være enige om, at en arbejdsløshedskasse, det er simpelt hen en forsikring, hvor mennesker betaler for, at de kan få en erstatning, hvis de skulle komme i den situation, de ikke havde beskæftigelse, ingen indtægt havde. Administrationen af arbejdsløsheds-kassen betaler de også gennem deres fagforeningskontingent. Derfor kan man ikke opstille de problemstillinger, som hr. Ingomar Petersen lægger frem.

Men ellers vil jeg da godt sige, at det afgørende i denne sag er vel, at alle er enige om, at det burde være sådan, at når en lønmodtager ikke kunne modtage sin løn eller erstatning for manglende opsigelsesvarsel, så skulle han omgående kunne få sine penge. Altså, alle er enige om en hurtig ekspedition, men hvad er årsagen til, at man ikke kan få denne hurtige ekspedition? Det er ikke det, at der ikke er embedsmænd nok, eller at de ikke arbejder hurtigt nok, men det skyldes jo reelt manglende indsigt i firmaernes regnskaber. Det skyldes en angst for og en manglende sikkerhed, en frygt for, at man ikke kan manipulere, når man siger, man træder i likvidation eller man går konkurs. Årsagen er, at man skal have sikkerhed for, at der ikke alligevel er en betalingsmulighed i det firma, der går konkurs, og årsagen er, at vi ikke har indsigt nok i firmaernes regnskaber; derfor burde vi sætte ind dér og ikke gøre det endnu vanskeligere ved at overlade det til helt andre at lægge pengene ud, indtil man får undersøgt disse forhold.

Derfor må vi støtte det forslag, der foreligger, og gå imod de ændringsforslag, der er stillet, for de vil ikke fremme det, som alle siger de ønsker, nemlig en hurtig ekspedition, således at man omgående, når et firma ikke kan betale, får pengene. Det andet vil have den modsatte virkning, og samtidig vil

det ligesom give det skær af, at nu garanterer banker og andre for pengene; det er jo ikke tilfældet.

Kurt Hansen (VS):

Som det fremgår af mine bemærkninger i betænkningen, finder VS ikke den udvidelse, der er sket, tilstrækkelig, selv om jeg mener, der oplagt er tale om, at vi er gået et skridt i den rigtige retning.

Under førstebehandlingen af dette lovforslag spurgte jeg arbejdsministeren, om det ville være muligt at ændre teksten i lovforslaget således, at der kom til at stå løn i stedet for dagpenge. På dette svarede arbejdsministeren, at det var der nok ikke baggrund for, i særdeleshed fordi det ville kræve store administrationsomkostninger.

Jeg er igennem arbejdet med dette lovforslag i udvalget blevet overbevist om, at det vil kræve temmelig store administrationsomkostninger; så derfor har jeg afstået fra at stille forslag herom.

Men jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om ministeren vil være med til, at følgende punkter omkring Lønmodtagernes Garantifond tages op og gennemdiskuteres helt til bunds i arbejdsmarkedsudvalget i næste samling:

For det første hvorledes det kan klares, at arbejderne kan få udbetalinger fra arbejdsløshedskasserne fra den dag, hvor lønudbetalingen fra virksomheden er stoppet, for det er der jo netop ikke tale om nu. Nu kan man få fra det øjeblik, man er holdt op, men der går tit en periode på omkring 14 dage, og man får efter lovforslaget ikke udbetalt nogen penge i den periode. Så vil jeg meget gerne høre, om arbejdsministeren vil være med til at rette på det og for det andet være med til at se på mulighederne for at få udbetalingerne til at ligge så tæt på den hidtidige udbetalte løn, som det overhovedet er muligt, altså at man ikke lægger sig fast på, at med dette kan der kun være tale om dagpenge og intet andet end dagpenge. For det tredje, om der er muligheder for de uorganiserede arbejdere for at få et eventuelt tilgodehavende udbetalt også gennem arbejdsløsheds-kassen — det finder jeg er meget væsentligt — således at de uorganiserede har en mulighed for via den vej at komme op og stifte bekendtskab med den fagmæssige organisering i det hele taget.